

עמ"ת 34709/07/16 - מדינת ישראל נגד אמגד שרים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עמ"ת 34709-07-16 מדינת ישראל נ' שרים (עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופטת דפנה בלטמן קדראי
עוררים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	אמגד שרים (עציר)

החלטה

נוכח שביתת הקלדניות, ובשל תקלה, לא ניתן להקליד החלטה זו בגוף הפרוטוקול.
על כן ניתנת בזאת ההחלטה, ותמסר בנפרד, כאשר הפרוטוקול יודפס ויימסר גם הוא לצדדים.
ככל שניתן לתקן התקלה, יישלח לצדדים עותק מלא של פרוטוקול והחלטה.

תמצית הודעת הערר

1. לפניי ערר על החלטת בית משפט השלום בראשון לציון מיום 17.7.16 (מ"ת 65260-06-16), שבמסגרתה הורה בית המשפט על שחרור המשיב בתנאים הבאים:
התחייבות עצמית בסך 25,000 ש"ח;
חתימה על ערבות צד ג' של ערב ישראלי אחד על סך 25,000 ש"ח;
הפקדת מזומן בסך 20,000 ש"ח;
ואיסור למשיב להיכנס לתחומי מדינת ישראל ללא אישור שהייה כדין למעט ישיבות דיונים בבית המשפט.

2. ההליך בבית משפט קמא

ביום 30.6.16 הוגש נגד המשיב ו-2 נוספים כתב אישום אשר ייחס לו 2 אישומים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע; גניבת רכב בצוותא חדא; כניסה לישראל שלא כחוק; נהיגה ללא רישיון; ונהיגה בחוסר פוליסה. המשיב הוא נאשם

3 בכתב האישום. במקביל להגשת כתב האישום הוגשה נגד המשיב בקשת מעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

יצוין כי כתב אישום זה, שבו כלולים אישומים הקשורים לעבריות של גניבת כלי רכב על ידי חבורת עבריינים, הוא אחד משלושה כתבי אישום שהוגשו בקשר לאירועי הגניבה. שני כתבי אישום נוספים הוגשו, כל אחד נגד מעורב נוסף. האחד הוגש נגד זה המכונה חאלד, גם הוא תושב שטחים, אשר בהחלטה בתיק מ"ת 65300-06-16 שוחרר בתנאים. האחר, הוגש נגד זה המכונה "חליל", תושב ישראל, אשר שוחרר בתנאים לאחר קבלת תסקיר.

מיום הגשת כתב האישום כאן ובקשת המעצר עד לתום ההליכים המשפטיים נדחו הדיונים בעניינו של המשיב מעת לעת עד **שביום 17.7.16 התקיים דיון בבקשה**. ב"כ המשיב הסכים במעמד הדיון על קיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר וטען כי מאחר שמשיבים אחרים בפרשה שוחררו ולאור עברו של המשיב אשר כולל כניסה בודדת לישראל, שבגינה הושת עליו מאסר על תנאי למשך חודשיים, ניתן לאיין את מסוכנותו בהשתת ערבויות אשר יבטיחו את התייצבותו. עוד נטען כי מדובר בעבירות רכוש בלבד, ולא ראוי שהמשיב ימשיך לשבת במעצר רק בשל כך שהוא תושב השטחים. ב"כ העוררת התנגדה הן בשל המסוכנות העולה ממעשיו המשיב הן בשל חשש מהימלטות.

בית המשפט הורה בהחלטתו על מעצרו של נאשם 2 בכתב האישום, שהוא המשיב 2 בבקשה, ועל שחרורו של המשיב שבפני.

בית המשפט עמד על כך שמדובר בעבירות רכוש שקיימת בהן עילת מסוכנות בשל התכנון מראש, החבירה ואופן הביצוע. כמו כן, קיימת עילה ממשית של חשש להימלטות מאימת הדין.

בית משפט קמא ערך אבחנה בין המשיב לבין האחר (המשיב 2 בהליך בבית משפט קמא). לגבי המשיב 2, אשר היה מעורב בשלוש עבירות ועברו היה מכביד, ולעבריינותו נלוו נסיבות מכבידות יותר, כאשר הסיע את ביתו הקטינה עימו, הורה על מעצר עד תום ההליכים.

לגבי משיב זה, סבר בית המשפט כי עילות המעצר הקיימות אינן מצדיקות את מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים.

בית משפט קמא נימק ההחלטה בעיקר בכך שאין לאבחן בין עניינו של חאלד, שכן לחאלד, אשר שוחרר. אמנם לחאלד יוחסה רק מעורבות באירוע אחד בעוד שלמשיב מיוחסת מעורבות ב-2 אירועים, אך מאחר ולשניהם עבר פלילי דומה, סבר בית המשפט שאין בהבחנה זו כדי להורות על המשך מעצרו של המשיב. לפיכך הורה בית משפט קמא על שחרורו של המשיב בתנאים שפורטו לעיל.

בית משפט קמא הורה על עיכוב ביצוע החלטתו למשך 48 שעות, קרי עד ליום 19.7.16 שעה 14:00.

על החלטה זו הוגש ערר זה.

3. נימוקי הערר

- א. שגה בית משפט קמא בכך שלא נתן את המשקל הראוי למסוכנות הנשקפת מפני המשיב. מדובר במי שנכנס לישראל שלא כדין, מספר פעמים, על מנת לבצע עבירות רכוש חמורות, בצוותא חדא עם אחרים, תוך תכנון מוקדם והתארגנות.
- ב. המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום כחודשיים בלבד לאחר שנדון בבית משפט השלום בכפר סבא (ת"פ 62418-12-15) בגין עבירות של כניסה לישראל שלא כדין למאסר ולמאסר על תנאי (בתיק דנא המאסר על תנאי הוא חב הפעלה). בנוסף, המשיב נדון בבית משפט השלום לנוער בתל אביב (ת"פ 20494-04-15) בגין 3 עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, והוטל עליו עונש צופה פני עתיד בלבד.
- ג. שגה בית משפט קמא כשלא נתן את המשקל הראוי לכך כי העונשים שנגזרו על המשיב כלל לא הרתיעו אותו והוא אף הפגין תעוזה רבה כשביצע עבירות חמורות בהיותו שוהה בלתי חוקי.
- ד. שגה בית משפט קמא כאשר ערך אבחנה בין מצבו של המשיב למצבו של חאלד. בעניין זה טענה העוררת כי חאלד שוחרר ממעצר ביום 4.7.16 שכן יוחס לו רק אירוע אחד ובעת מעצרו הוא הודה בביצוע המעשים במקום האירוע ושתף פעולה בחקירותיו. לפיכך שגה בית משפט קמא עת שקבע כי האבחנה בין המשיב לחאלד אינה מצדיקה את מעצרו של המשיב. עניינו של חאלד שונה מעניינו של המשיב במספר פרמטרים, בין היתר, לאור כך שחאלד הוא תושב ישראל, נעדר כל עבר פלילי אשר בית המשפט קיבל החלטה בעניינו רק לאחר שהתקבל תסקיר מעצר.
- ה. העוררת הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון לפיה עבירות הרכוש ברכבים הן עבירות נפוצות וחמורות אשר הוגדרו בפסיקה כמכת מדינה וגורמות לפגיעה קשה באיכות החיים, בבטחון האישי ובכללת המדינה (ראה בש"פ 2819/00 ג'בארה נ' מדינת ישראל [2.5.00]; ובש"פ 2997/05 ג'רבי נ' מדינת ישראל [4.4.15]). עוד הפנתה העוררת לכך שגם עבירת רכוש בודדת יכולה להקים עילת מעצר בדמות מסוכנות לציבור ולרכוש (ראה בש"פ 45/10 מסראווה נ' מדינת ישראל). וכאשר מדובר בעבירות נלוות לעבירה של כניסה לישראל שלא כדין יש למצות את הדין עם מבצע העבירה שכן קיים אינטרס ציבורי כבד משקל [ראה בש"פ 6781/13 קונדוס נ' מדינת ישראל [4.11.13]].
- ו. הבסיס לשחרור לחלופת מעצר הוא מידת האמון שניתן לתת במשיב ובעניינו כפי שעולה מנסיבות ביצוע העבירה, לדעת העוררת לא ניתן לתת במשיב אמון כלל.
- אשר על כן, התבקש בית המשפט לקבל את הערר ולהורות על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.
- 4.ב"כ המשיב מבקש לדחות את הערר מטעמי החלטתו של בית המשפט קמא. לטענתו, עניינו של המשיב דומה לעניינו של חאלד, אשר שוחרר מבלי שהוגש ערר. אמנם למשיב מיוחסת עבירה נוספת, ואולם בית המשפט נתן ביטוי לאבחנה זו בהחמרת תנאי השחרור, ועל כן ביקש שלא להתערב בהחלטה זו.
5. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ואף עיינתי בהחלטות, בהודעות ובכתבי האישום שנמסרו לעיוני, ראיתי מקום לקבל את הערר.

6. המשיב תושב שטחים בן 19 אשר נכנס לישראל שלא כדין שש פעמים.

בגין כניסותיו כקטין, בשנים 2014 ו- 2015, נשפט בבית המשפט לנוער.

חודשים מעטים לאחר מכן, נשפט כבגיר ביחד עם חאלד בבית משפט השלום, בגין עבירת שב"ח נוספת, ותלוי ועומד נגדו בגין הרשעה בתיק זה עונש של מאסר על תנאי, לכאורה חב הפעלה (נוכח העמדתו לדין על שתי עבירות בכתב האישום כאן).

חודשיים לאחר מכן הסתבך לכאורה בעבירות נשוא הבקשה כאן, שתי עבירות רכוש חמורות, הכוללות קשירת קשר, גניבת אופנועים, נהיגה בהם ללא רשיון ושוב עבירות שב"ח.

שלא כמו חאלד, כפר המשיב במיוחס לו ולא שיתף פעולה בחקירותיו. אין בכך אמנם טעם להורות על מעצרו, אך יש בכך לאבחן עניינו של חאלד, לעניין מידת האימון שניתן ליתן בו ככל שישוחר, נוכח קבלת אחריות על ידי חאלד ומשמעותה לעניין זה כלפיו.

7. כל אלה מצדיקים מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים, נוכח המסוכנות הגבוהה העולה מריבוי הסתבכויות פליליות, סמיכותן, למרות הרשעותיו וחזרתיות על עבריינות משמעותית הקשורה לאירועים המוכחים לכאורה נשוא תיק זה.

מצדיקים הם מעצר ולא שחרור, בשים לב אף לבעיית אימון משמעותית כלפי המשיב, אשר, כאמור, חוזר על הסתבכות עם החוק.

סברתי כי יש להבחין עניינו של חאלד, אשר שוחרר.

האבחנה קשורה הן למעורבות חאלד באירוע אחד, כאשר המשיב מעורב בשני אירועים, הן בהתחשב בשונות של מספר הכניסות הקודמות לישראל ותכיפותן והן בהתחשב בהיות המאסר על תנאי חב הפעלה.

סברתי כי עניינו של משוחרר אחר פחות רלבנטי.

על כן הנני מקבלת את הערר ומורה על מעצרו של המשיב עד לתום ההליכים נגדו.

8. נוכח שביתת הקלדניות בבתי המשפט הנני מורה כי החלטה זו היא צו מעצר.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

ב"כ המשיב:

אני מבקש בכל זאת כי יוזמן תסקיר בעניינו של המשיב קודם להחלטה על מעצרו.

ב"כ העורר:

מתנגדת. מדובר בתושב שטחים. לרוב לא מתקבלים תסקירים. בדיון הקודם הובהרה עמדתנו. בדרך כלל לא מתקבלים תסקירים בתיקי שב"ח.

החלטה

לא ראיתי מקום לשנות מהחלטתי.

מורה על מעצר המשיב עד לתום ההליכים.

ניתנה היום, י"ב תמוז תשע"ו, 18 יולי 2016, בהעדר הצדדים.

חתימה